

ਰੇਲਵੇ-ਸਟੇਸ਼ਨ

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1853 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇਸ਼ੀਆ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰੇਲਵੇ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਾਧਨ ਰੇਲ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਸਤਾ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਅਤੇ ਲੰਮੀ ਦੂਰੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ :- ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਰੇਲ ਦੀ ਪਟੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਆ ਕੇ ਰੁੱਕਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਰੀਆਂ ਇੱਥੋਂ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਤਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੇਲ ਦੀ ਪਟੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਲੇਟ ਫਾਰਮ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਤੋਂ ਹੀ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਨ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਉਤਾਰਦੇ ਹਨ। ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਟਿਕਟ ਖਿੜਕੀ, ਟੈਲੀਫੋਨ ਬੁਥ, ਉਡੀਕ ਘਰ, ਯਾਤਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਦਫ਼ਤਰ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਪਟੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਥਾਂ ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮੁੰਦਰ ਤਲ ਤੋਂ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਉਚਾਈ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੋਰਡ ਵੀ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ :- ਜਿਹੜੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਛੋਟੇ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਚਹਿਲ ਪਹਿਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜੰਕਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਰੇਲ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਵੱਧ ਆਵਾਜਾਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਮੇਲੇ ਵਰਗਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭੀੜ-ਭੜੱਕਾ, ਰੋਹੜੀਆਂ, ਠੇਲੇ, ਛਾਬੜੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੋਕੇ, ਸਪੀਕਰ ਰਾਹੀਂ ਰੇਲ ਗੱਡੀਆਂ ਦੇ ਆਉਣ - ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਰਾਵੇ ਧਾਰੀ ਸਜੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹੀ ਨਜ਼ਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਟਿਕਟ-ਖਿੜਕੀ :- ਰੇਲ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ ਤੇ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਟਿਕਟ ਖਿੜਕੀ ਅੱਗੇ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਕੇ ਟਿਕਟ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ। ਕਿਰਾਏ ਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਸੂਚੀ ਟਿਕਟ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਟੈਲੀਫੋਨ ਬੁਥ :- ਹਰ ਰੋਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਟੈਲੀਫੋਨ ਬੁਥ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਯਾਤਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਫੋਨ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਉਡੀਕ ਘਰ :- ਹਰ ਰੋਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਰੋਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਉਡੀਕ ਘਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਯਾਤਰੀ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕੇਂਦਰ :- ਹਰ ਰੋਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਰੇਲ ਗੱਡੀਆਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਆਉਣ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਚੋਰਡਾਂ ਤੇ ਲਿਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਰੋਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬੈਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਰੋਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ :- ਰੋਲਵੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਉੱਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਬੈਠਣ ਬੈਂਚ ਰੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੀਠ ਲਈ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਪੀਠ ਲਈ ਘੜੇ ਰੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਪੀਠ ਲਈ ਟੂਟੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੇ ਪਖਾਨੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਯਾਤਰੀ ਦੇਖਣ-ਪੀਠ ਲਈ ਰੋਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਦੇ ਸੈਂਡ ਬੱਲੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਰਸਾਲੇ ਆਦਿ ਖ਼ਰੀਦਣ ਲਈ ਵੀ ਸਟਾਲਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੋਲਵੇ ਲਾਈਨ ਪਾਰਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ, ਸ਼ੇਰ, ਸਪੀਕਰਾਂ ਤੇ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੂਚਨਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੇਲ ਵੇਖਣ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਕੁਲੀ - ਯਾਤਰੀ ਦਾ ਭਾਰੀ ਸਮਾਨ ਚੋਹਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਰੋਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਵਰਦੀ ਪਾਈ ਕੁਲੀ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਨ ਚੋਹਣ ਲਈ ਉਹ ਠੇਲੇ ਵੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।

ਰੋਲਵੇ ਪੁਲਿਸ :- ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਆਏ ਸੰਕਟ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਹਰ ਰੋਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਰੋਲਵੇ ਪੁਲਿਸ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ :- ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਰੋਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਫਸਟ-ਏਡ ਬਾਕਸ ਵੀ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਰ ਰੋਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

— ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੋਖੀ (ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਸਟਰ) ਜ. ਮਿ. ਸ. ਕੇਂਦਰ ਟੁੱਡਾ
94171 66386.

ਅੱਖੀਂ ਡਿੱਠਾ ਮੇਲਾ (ਪੁਸਤਕ ਮੇਲਾ)

ਜਾਣ- ਪਛਾਣ :- ਪੰਜਾਬ ਰਿਸ਼ੀਆਂ - ਮੁਨੀਆਂ, ਗੁਰੂਆਂ - ਪੀਰਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਇੱਕ ਗਾਉਂਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਵਹੀਰਾਂ ਘੱਡ ਤੁਰਦੇ, ਇਕੱਠ ਹੁੰਦੇ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਾਗ ਲੱਗਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਇਕੱਠ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੇਲਿਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਏ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁਣ ਮੇਲਿਆਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਖੇਡ ਮੇਲੇ, ਵਿਗਿਆਨ ਮੇਲੇ, ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮੇਲੇ ਅਤੇ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲੇ ਵੀ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੇਲਾ :- ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਲ ਕੇ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲਾ ਲਗਾਇਆ। ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੰਗ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲੇ।

ਮੇਲੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ :- ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਰੰਗ-ਬਿਰੰਗੀਆਂ ਝੰਡੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਮੇਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਬੋਰਡ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੀ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਕਾਰਾਂ, ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ, ਸਾਈਕਲ ਆਦਿ ਖੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਪਾਰਕਿੰਗ ਦਾ ਸੁਚੱਜਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੀਣ ਲਈ ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਚਾਹ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ।

ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੀ ਮਨ ਨੂੰ ਮੋਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਜ਼ਰ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਲਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਲੋਕ ਟੋਲੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਖ਼ਰੀਦ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੇਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਨੁੱਕਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਮਹਿਮਾਨ ਲੇਖਕਾਂ ਨਾਲ ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਕਿਧਰੇ ^{ਨਵੀਆਂ} ਪੁਸਤਕਾਂ ਲੋਕ ਅਰਪਿਤ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਦੀਆਂ ਕੁੱਝ ਵੱਖਰੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ

ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਖਰੀਦ ਰਹੇ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਲਈ ਲੰਗਰ ਦਾ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਮੇਲੇ ਤੇ ਜਾਣਾ :- ਸਭੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅਧਿਆਪਕ ਸ੍ਰ. ----- ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੇਲੇ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੇਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ।

ਮੇਲੇ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣਾ :- ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲੇ ਦਾ ਖੂਬ ਅਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਕੁੱਝ ਲੇਖਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬੜਾ ਕੁੱਝ ਸਿੱਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਨੇ ਕੁੱਝ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵੀ ਖਰੀਦੀਆਂ।

ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਚਾਰ ਪੀਠੀ, ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਪੁਸਤਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ।

ਵਾਪਸੀ :- ਸਮਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੜਨ ਨੂੰ ਜੀਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਜੀ ਨਾਲ ਮੇਲੇ ਦਾ ਫ਼ਿਰ ਇੱਕਚੱਕਰ ਲਾਇਆ। ਉੱਥੇ ਹਾਜ਼ਰ ਲੇਖਕਾਂ ਨਾਲ ਤਸਵੀਰਾਂ ਖਿਚਵਾਈਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਟੋਗ੍ਰਾਫ਼ ਲਏ, ਲੰਗਰ ਛਕਿਆ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਨਿਵੇਕਲੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਮੇਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਮੇਲੇ ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਸਮਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸੋਖੀ
94171 66386.

ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ

ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨੀਆਂ ਰੁੱਤਾਂ ਹਨ - ਸਰਦੀ, ਗਰਮੀ, ਬਸੰਤ, ਪਤਝੜ ਅਤੇ ਵਰਖਾ ਰੁੱਤ। ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਬਸੰਤ ਅਤੇ ਪਤਝੜ ਦੀਆਂ ਰੁੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਨਾਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਹਰ ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਪੌਣ-ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਧਦੀ, ਅਬਾਦੀ, ਕਾਰਖਾਨੇ, ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਵਾਤਾਵਰਨ, ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਘਟ ਰਹੀ ਗਿਣਤੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਗਰਮੀ ਵਧਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ :- ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਥੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਅੰਤ, ਮਈ ਤੋਂ ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ (ਵੈਸਾਖ, ਜੇਠ ਅਤੇ ਹਾੜ) ਵਿੱਚ ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਪਮਾਨ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਜੂਨ ਵਿੱਚ ਔਸਤਨ ਤਾਪਮਾਨ 40° ਫਾਰਨਹੀਟ ਜਾਂ 40° ਸੈਲਸੀਅਸ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਘੱਟ ਤਾਪਮਾਨ 80.6° ਫਾਰਨਹੀਟ ਜਾਂ 27° ਸੈਲਸੀਅਸ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਧੂੜ ਭਰੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ :- ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਧੂੜ ਭਰੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਵੀ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਸਮ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੱਖੜਾਂ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਕੁੱਝ ਦੇਰ ਲਈ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

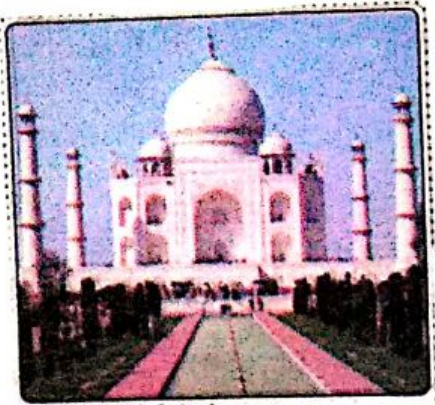
ਲੂ ਵਗਣੀ :- ਭਰ ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਗਰਮੀ ਸਿਖਰ ਤੇ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁੱਥੀ ਲੂ ਪਿੰਡੇ ਨੂੰ ਲੁੰਹਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਢਲਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਹੀ ਲੂ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੰਨਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਸ਼ੂ-ਪੰਛੀ ਛਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਸਰਾ ਲੱਭਦੇ ਹਨ।

ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀਆਂ :- ਗਰਮੀ ਦੀ ਹੁੱਤ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਰਮੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਹਿਲੀ ਜੂਨ ਤੋਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਤਾਪਮਾਨ ਘਟ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗਰਮੀ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚੀਏ :- ਇਹ ਹੁੱਤ ਗਰਮ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਸੀਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਹੁੱਤ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਸ ਵਾਲੇ ਫਲ ਅਤੇ ਤਰਬੂਜ ਖਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਰੋਜਣੀ, ਗੰਨੇ ਦਾ ਰਸ, ਜਲ ਜੀਰਾ ਆਦਿ ਪੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਭੁੱਖੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਗਰਮੀ ਦੀ ਮਾਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਠੰਢੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਿੱਖੜ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਘੁੰਮਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਗਰਮੀ ਦੀ ਹੁੱਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ :- ਗਰਮੀ ਦੀ ਹੁੱਤ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਛੋਟੀ ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਘੱਟ ਪਾਉਂਦੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਹੁੱਤ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣਾ ਮਸ਼ਾ ਹੈ ਪਰ ਗਰਮੀ ਦੀ ਹੁੱਤ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਹੈ।

ਸ਼ਖੀ

ਤਾਜ ਮਹੱਲ

ਤਾਜ ਮਹੱਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਆਗਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਖੂਬਸੂਰਤ ਮਕਬਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਮਨਾ

ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਣੀ ਮੁਮਤਾਜ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ।

ਤਾਜ ਮਹੱਲ ਮੁਗਲ ਭਵਨ ਨਿਰਮਾਣ ਕਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਨਮੂਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਉਸਾਰੀ 1632 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਹ 1648 ਈਸਵੀ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਕਸ਼ਾ ਉਸਤਾਦ ਅਹਿਮਦ ਲਾਹੌਰੀ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਤਾਜ ਮਹੱਲ ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ ਚਬੂਤਰੇ ਉੱਪਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉਚਾਈ 73 ਮੀਟਰ (240 ਫੁੱਟ) ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤਲ ਤੋਂ 171 ਮੀਟਰ (562 ਫੁੱਟ) ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਟੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਕਬਰੇ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਚਾਰ ਮੀਨਾਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਮਤਾਜ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਤਾਜ ਮਹੱਲ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮੀ ਕਲਾ ਦਾ ਰਤਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1983 ਈਸਵੀ ਤੋਂ ਯੂਨੈਸਕੋ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਸਾਲ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ
ਮਿੱਥਾ
ਸ਼ਾਹੀ

ਜਾਗੋ

ਜਾਗੋ ਦਾ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਹ ਇਸ ਰਸਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਅਧੂਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਗੋ ਸਿਰਫ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਔਰਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੁੜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਲ ਕੇ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਾਗੋ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ, ਮਹੱਲੇ ਅਤੇ ਪੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੜੇ ਉੱਪਰ ਚੱਪਣ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਟੇ ਦੇ ਕੁੱਝ ਦੀਵੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਘੜੇ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੜ ਦੀ ਮਾਮੀ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਘੁੰਗਰੂ ਅਤੇ ਲਾਲ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਲਪੇਟਿਆ ਸੋਟਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਗਿੱਧੇ ਦੀ ਧਮਾਲ ਨਾਲ ਜਾਗੋ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਫੇਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਨਾਨਕਾ ਮੇਲ ਵੱਲੋਂ ਛੱਜ ਵੀ ਭੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦਾਦਕਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੱਢੀ ਜਾਗੋ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ। ਜਾਗੋ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਤੇਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਗਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਨਕਿਆਂ ਅਤੇ ਦਾਦਕਿਆਂ ਦੇ ਚਾਵਾਂ ਸੱਧਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਜਾਗੋ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਘੁੰਮ ਕੇ ਵਾਪਸ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਗਨ ਲੈਣ ਉਪਰੰਤ ਜਾਗੋ ਸਿਰ ਤੋਂ ਉਤਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਚਿਰ ਹੋਰ ਗਿੱਧਾ ਪਾ ਕੇ ਮੇਲੀ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਕਰਕੇ ਸੌਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਿਨੇਮਾ

8 ਵੀਂ

ਸਿਨੇਮਾ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸੀਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਿਨੇਮਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਮੰਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਅਮਿੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਨੇਮਾ ਸਾਡੇ ਵਿਰਸੇ, ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਪਾਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰਜਦਾ ਹੈ।

ਸਿਨੇਮੇ ਦੀ ਖੋਜ ਲੂਮੀਏ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 28 ਨਵੰਬਰ 1895 ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਾਰਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 1-2 ਮਿੰਟ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ।

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ 1896 ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਬਿਨਾਂ ਅਵਾਜ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਹਿੰਦੀ ਫੀਚਰ ਫਿਲਮ 'ਰਾਜਾ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ' 3 ਮਈ 1913 ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਵਿਖੇ ਵਿਖਾਈ ਗਈ। ਫਿਰ ਮਦਰਾਸ, ਕੋਲਕਾਤਾ, ਮੁੰਬਈ ਅਤੇ ਲਹੌਰ ਵਿੱਚ ਫਿਲਮਾਂ ਬਣਨ ਲੱਗ ਪਈਆਂ।

ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1924 ਈ: ਵਿੱਚ ਲਹੌਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਹੌਰ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਸਿਨੇਮੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੰਬਈ ਭਾਰਤੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਿਆ।

ਹੁਣ ਫਿਲਮਾਂ ਰੰਗੀਨ, 3-ਡੀ, ਐਨੀਮੇਸ਼ਨ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਨੇਮੇ ਮਲਟੀਪਲ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਨੇਮਾ ਹੁਣ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਅਟੱਟ ਅੰਗ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਨੇਮਾ
ਸਿੱਖਿਆ
ਸੁਗਤਾ

ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰ ਜੀ ਨੂੰ
ਪਿੰਡ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਸੰਬੰਧੀ ਪੱਤਰ।
ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ

ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰ,
ਬਲਾਕ ਘੱਲ ਖੁਰਦ,
ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫ਼ਿਰੋਜ਼ਪੁਰ।

ਵਿਸ਼ਾ : ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਸਕੀਮਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ
ਲੈਣ ਬਾਰੇ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ,

ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਿੰਡ ਕੱਬਰਵੱਛਾ ਦੇ
ਕੁੱਝ ਉੱਦਮੀ ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਨਮੂਨੇ ਦਾ
ਪਿੰਡ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ
ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਿੰਡ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ
ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ
ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ
ਸਕੀਮਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ
ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਅਤਿ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਆਪ ਜੀ ਤੋਂ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਭਰਪੂਰ
ਆਸ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਘਾਤਰ,

ਮਿਤੀ:

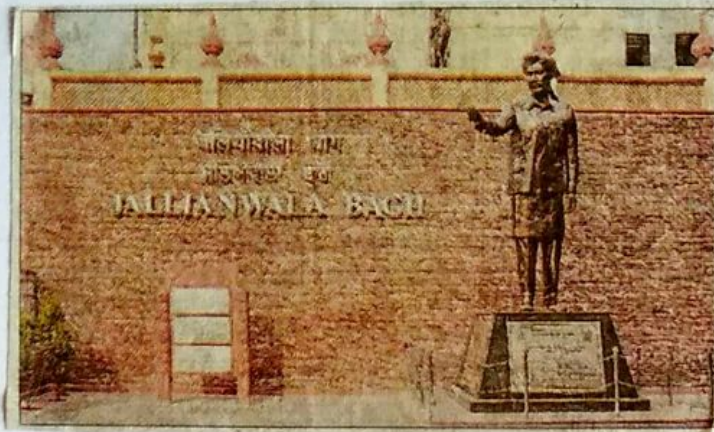
----- ,

----- ,

----- ,

ਨਿਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਕੱਬਰਵੱਛਾ।

ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਥਾਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ (ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ)

ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ ਵਾਤਾਵਰਨ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਜੀ ਸੈਰ ਸਪਾਟੇ ਤੇ ਲਿਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹਰ ਸਾਲ ਦੀ ਵਾਅਦਾ ਨਿਭਾਉਂਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਾਰ ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਵਾਈ।

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਵੱਖਤੇ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਚੱਲ ਪਏ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਖੂਬ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹੋਏ 10:00 ਵਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਪੁੱਜ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ 11:00 ਵਜੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਪੁੱਜ ਗਏ।

ਸਾਡੇ ਅਧਿਆਪਕ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਫੋਟੋ ਗੈਲਰੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਨਤਮਸਤਕ ਹੁੰਦਿਆਂ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਥੇ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 1919 ਨੂੰ ਵਿਸਾਖੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜਨਰਲ ਰੇਜੀਨਾਲਡ ਡਾਇਰ ਨੇ ਅਧਾਰੂਦ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਕੇ ਸੈਂਕੜੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਸ਼ਹੀਦੀ ਖੂਹ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਲਾਟ ਵੀ ਦਿਖਾਈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੋਲੀ ਕਾਂਡ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ। ਸਮਾਂ ਕਾਫੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਸੋ ਦਿਨ ਛਿਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਚੱਲ ਪਏ। ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ।

ਸ਼ਹੀਦ ਸਥਾਨ-ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ

ਆਪਣੇ ਖਿੰਡ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਨੂੰ ਮਹੱਲੇ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਅਤੇ
ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਖੱਤਰ।

ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ

ਸਰਪੰਚ ਸਾਹਿਬ,
ਗਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ,

-----।

ਵਿਸ਼ਾ:- ਮਹੱਲੇ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ
ਸੁਧਾਰਨ ਸੰਬੰਧੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ,

ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਖਿੰਡ ਦੀ ਬਾਹਰਲੀ ਬਸਤੀ
ਮਹੱਲਾ ਲੁਹਾਮ ਰੋਡ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾਈ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹਾਲ
ਹੈ। ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਲਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਨਾਲੀਆਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੰਦਾ ਪਾਣੀ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ
ਫਿਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਫੈਲਣ ਦਾ ਖਤਰਾ
ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਹੱਲਾ ਵਾਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਖਿੰਡ ਦੀ ਗਲੀਆਂ-ਨਾਲੀਆਂ
ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਵਾਉਣ, ਮਹੱਲੇ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ
ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਲਈ ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ
ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਸ ਹੈ ਆਪ ਜੀ ਪੰਚਾਇਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ
ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਜਲਦੀ ਹੀ
ਹੱਲ ਕਰੋਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਅਤਿ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਮਿਤੀ: ... ਮਈ, 20....

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯਾਤਰ,

----- ,

ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਮਹੱਲਾ ਨਿਵਾਸੀ,

ਲੁਹਾਮ ਰੋਡ ----- ।

ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧ ਰਹੀ ਮਿਲਾਵਟ ਬਾਰੇ
ਸਿਹਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ।

ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿਹਤ ਅਧਿਕਾਰੀ,

ਵਿਸ਼ਾ : ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧ ਰਹੀ ਮਿਲਾਵਟ
ਬਾਰੇ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ,

ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਬਜ਼ਾਰ
ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀ
ਮਿਲਾਵਟ ਵੱਲ ਦਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ, ਦੁਕਾਨ
-ਦਾਰ, ਰੇਹੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਖਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਿਲਾਵਟੀ ਵਸਤਾਂ ਦੀ
ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਲੋਕ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਵਸਤਾਂ
ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਤੀਰਾ ਅੱਗੋਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ
ਹੁੰਦਾ ਉਹ ਘਟੀਆ ਅਤੇ ਮਿਲਾਵਟੀ ਵਸਤਾਂ ਹਰ ਹੀਲੇ
ਵੇਚਣ ਲਈ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ-ਕੰਡੇ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰੀ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ
ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਚੈੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਚੈਕਿੰਗ
ਟੀਮਾਂ ਭੇਜੋ ਤਾਂ ਜੋ ਮਿਲਾਵਟ ਖੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪੈ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਆਪ
ਜੀ ਦਾ ਅਤਿ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।

ਮਿਤੀ :

ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯਾਤਰ,

ਪਿੰਡ ਤੇ ਡਾ.,

ਤਹਿਸੀਲ,

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ।

ਮਿੱਤਰ/ਸਹੇਲੀ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੱਸਦੇ
ਹੋਏ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਤਰ।

ਮੁੱਦਕੀ।

.....ਜੁਲਾਈ, 20.....

ਪਿਆਰੇ ਸੁਮੀਤ,

ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ!

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਕੂਲ
ਬਦਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ
ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਵੋ। ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹ
ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਸਕੂਲ ਹੁਣ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸਮਾਰਟ
ਸਕੂਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਧੀਆ ਲਾਇਬਰੇਰੀ,
ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗਣਿਤ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ, ਕੰਪਿਊਟਰ ਲੈਬ ਤੇ
ਖੇਡ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਹਨ। 'ਪੜ੍ਹੋ ਪੰਜਾਬ, ਪੜ੍ਹਾਓ ਪੰਜਾਬ' ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ
ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮੇਲੇ, ਖੇਡ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ
ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਵਾਈਆਂ
ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ, ਵਰਦੀ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ
ਅਤੇ ਵਜੀਫ਼ਾ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਪਕ ਉੱਚ-ਯੋਗਤਾ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਬੜੇ ਹੀ
ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-
ਪਿਤਾ ਜੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਜ਼ਰੂਰ ਆਇਓ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਨ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ
ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਨੇਹ—
ਭਾਵਨਾ ਦੇਖ ਕੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਦਾਖਲਾ ਲਵੋਗੇ।

ਤੁਹਾਡਾ ਮਿੱਤਰ,

ਅਵਨੀਤ ਸਿੰਘ।